

Anne Eidissen,

Sandvik

begravedes f. fredag under særilig stor deltagelse fra den talrike slekt og venneskare, som omfatter hennes hjem. På graven for nedsenkningen av kisten, oplestes nedenstående dikt fra hennes sønn Edu. Eidissen, Mehamn.

Mor!

Her vert so ondt, her vert so tomt.
Å Gud, kor her vert myrkt og skumt.
Eg veit kje veg, eg finn kje leid.
All sorg og saknad hugen eig.

Å mor! Tak meg ved hand og arm,
slik som då eg vor lite barn.
Å stryk enno eingong min kind
med skrukne hand ho mjukt og lindt.

Fyll enn med tanke varm mi ferd,
med bon, so veit eg båten bær!
Ja vink meg leid fyrr båt og stamn,
mat livsens kveld, til himmelhamn!

So takk fyrr slit frå år til år!
Ein tårekrans er alt du får —
ein vesall iakk, ho num og skrinn —
men takk frå arme guten din l

Ein arv frå deg og far eg har:
ein strim av gode fotefar.
Den strima går mot fjellets topp.
Eg veit ho når mot himlen op.

*Gud signe då ben og salmesang.
Gud signe grauferd, klokkeklang
Gud sett ved gravi englevagt
og lye din fred ned dag og natt.*

Edvard.

*Dette vakre diktet blev lest under klokkeringing, tett utfør kirken,
mens det store følge, stod med blottede hoder — dypt rørt og
andaktsfulle.*

Fred med Anne Eidissens minne!

Senjens Blad 24.10.1930.